

prima instanță: I. Potîngă

dosarul nr: 2ra-1804/14

instanța de apel: M. Ciugureanu, B. Bîrca, S. Arnăuț

ÎNCHEIERE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Furculița

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Constantin Furculița împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei și la cererea de chemare în judecată a lui Victor Țăruș împotriva lui Constantin Furculița cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, prin care a fost repus în termenul de declarare a apelului Constantin Furculița, respins apelul declarat de către Constantin Furculița și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2013, prin care acțiunea lui Constantin Furculița a fost respinsă

constată:

La 11 iulie 2008, Constantin Furculița a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Preturii Rîșcani din 26 februarie 1998 a fost inclus în componența cooperativei de construcție a garajelor nr. 44 și i s-a permis construcția garajului pe str. Matei Basarab 1A, mun. Chișinău.

Menționează că conform certificatului nr. 10 din 06 iunie 2007 dreptul de proprietate asupra garajului a fost înregistrat la OCT ÎS „Cadastru” sub nr. 010010711619.

Afirmă că în conformitate cu planul de construcție a garajului, el a construit toți cei patru pereți ai garajului, sub garaj - subsol. Iar după ce a finisat construcția garajului, pârâtul și-a construit și el garaj alături folosind peretele comun din subsolul și garajul lui.

Susține că conform legislației Republicii Moldova, despărțiturile comune sunt proprietate comună pe cote-părți, deoarece se folosesc în mod egal de acest perete. Cotele-părți se prezumă a fi egale până la proba contrară.

Consideră că pârâtul trebuie să-i achite compensația bănească pentru ½ cotă-parte din perete, deoarece el singur a construit toți pereții garajului și subsolului.

Mai indică că costul integral pentru construcția peretelui este 30000 lei și prin urmare pârâtul trebuie să-i achite suma de 15000 lei.

Solicită încasarea sumei de 15000 lei, ce constituie compensația bănească pentru ½ cotă-parte din peretele comun al garajului nr. 10 din str. Matei Basarab 1A, mun. Chișinău.

La 05 noiembrie 2008 Victor Țăruș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Furculiță cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că prin decizia Primăriei mun. Chișinău nr. 5/8-14 din 18 aprilie 2000 a fost autorizată proiectarea și construcția garajelor capitale din str. Matei Basarab 1A, mun. Chișinău, inclusiv a garajului nr. 9, care îi aparține cu drept de proprietate, conform certificatului de înregistrare nr. 4 din 30 martie 2007.

Menționează că în toamna anului 2002 a finisat definitiv construcția garajului nominalizat.

Afirmă că în spatele garajelor din str. Matei Basarab 1A, mun. Chișinău, proprietarii acestora au hotărât de a-și face ieșire cu balcon, cu excepția proprietarului garajului cu nr. 10, Constantin Furculiță, care a refuzat categoric, motivând prin faptul că nu are nevoie de ieșire în spatele garajului ce-i aparține cu drept de proprietate.

Susține că la sfârșitul anului 2001, luând în considerație faptul că pârâtul Constantin Furculiță nu are ieșire în spatele garajului, l-a întrebat dacă se va folosi de lotul de pământ din spatele garajului, la ce Constantin Furculiță i-a răspuns că nu se va folosi niciodată de acest teren, deoarece este invalid și nu are posibilitate, concomitent comunicându-i că dacă dorește poate să se folosească el de acest lot de teren.

Astfel, cu acordul lui Furculiță Constantin, a ridicat la gardul parcerii un perete din plită armată din beton, iar la colțul garajului nr. 10 a ridicat din cotileț un perete cu înălțimea de 2 metri, făcându-și o mică ogradă în spatele garajului ce-i aparține cu drept de proprietate.

La fel, indică că pe pământ a instalat teracotă pentru trotuar, a tencuit pereții din spatele garajului, inclusiv și peretele pârâtului Constantin Furculiță, a atârnat pe perete și lângă gard felinare, a sădit vie, flori, iarbă, pentru a face un anturaj plăcut pentru familie. Toate acestea l-a costat destul de scump, pierzând mult timp și sănătate.

Invocă că ulterior, în noaptea spre 20 iunie 2008 Constantin Furculiță, punând la cale persoanele care locuiau la gazdă la el în garaj, i-a dărâmat peretele complet, cauzându-i astfel un prejudiciu material și moral.

Afirmă că pe faptul dat a depus la CPS Rîșcani, mun. Chișinău o plângere, în urma examinării căreia pârâtul Constantin Furculiță a fost tras la răspundere administrativă în baza art. 175 CCA, fiind-i aplicată o amendă în mărime de 60 lei, (Hotărârea Comisiei Administrative a Preturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău nr. 18/10 din 24 iulie 2008).

Menționează că deși pârâtul Constantin Furculiță i-a dat acordul la folosirea acestui teren, de care el s-a refuzat, cu atât mai mult, că careva drept de proprietate nu

avea asupra acestui teren, la 12 august 2008 iarăși i-a dărâmat un alt perete și i-a smuls felinarele, prin ce repetat i-a cauzat un prejudiciu material și moral.

Pe faptele date, Constantin Furculiță prin Hotărârile nr. 22/17 și nr. 22/18 din 11 septembrie 2008 a Comisiei Administrative a Preturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău a fost atras la răspundere administrativă.

Remarcă că la amenajarea curții din spatele garajului a suportat cheltuieli pentru procurarea materialelor de construcție, salariul la muncitori, procurarea seminței de iarbă, florilor.

Invocă că în urma acțiunilor samavolnice a pârâtului i-au fost cauzate atât daune materiale, cât și daune morale.

Mai indică că în prezent este pensionar și are la întreținere 7 copii minori.

Solicită încasarea din contul lui Constantin Furculiță în beneficiul său a sumei de 5000 lei - paguba materială și suma de 10000 lei - paguba morală.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 16 decembrie 2008 a fost transmis spre conexare cauza civilă nr. 4636/08 la acțiunea lui Victor Țăruș împotriva lui Constantin Furculiță cu privire la repararea prejudiciului material și moral într-un singur proces cu cauza civilă la acțiunea lui Constantin Furculiță împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei care se află la examinare la judecătorul V. Ilașco.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 martie 2010 acțiunea lui Constantin Furculiță împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei a fost respinsă, iar acțiunea lui Victor Țăruș a fost admisă parțial și încasat de la Constantin Furculiță în beneficiul lui Victor Țăruș prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 septembrie 2010 a fost admis apelul declarat de către Constantin Furculiță, casată hotărârea primei instanțe în partea încasării de la Constantin Furculiță în beneficiul lui Victor Țăruș a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și emisă în această parte o hotărâre nouă de respingere integrală a cerinței date, iar în rest hotărârea a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 ianuarie 2011 a fost admis recursul declarat de Constantin Furculiță, casată parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea prin care a fost respinsă acțiunea lui Constantin Furculiță împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei și remisă pricina în această parte spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, în rest, în partea respingerii acțiunii lui Victor Țăruș împotriva lui Constantin Furculiță cu privire la repararea prejudiciului material și prejudiciului moral, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost menținute.

La 14 decembrie 2012 Constantin Furculiță a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat încasarea sumei pentru peretele comun conform ratei inflației indicate în informația eliberată de Biroul Național de Statistică al RM, care indică că pentru perioada 01 ianuarie 2000 până la 01 septembrie 2012 a constituit 211,2% și prețurile medii de consum au crescut de circa 3,1 ori.

În susținerea cererii a menționat că conform raportului de expertiză din 12 iunie 2009 costul real al lucrărilor de construcție a peretelui este de 4443 lei, ½ din costul peretelui este de 2221,50 lei.

Ulterior, la 27 septembrie 2013 Constantin Furculița a depus cerere de concretizare, solicitând încasarea a $\frac{1}{2}$ din cheltuielile suportate în legătură cu construcția peretelui comun al garajului, care desparte garajul nr. 10A din str. Matei Basarab, mun. Chișinău ce-i aparține lui și garajul nr. 9 din str. Matei Basarab, mun. Chișinău ce aparține pârâtului, în sumă de 4901 lei și rata inflației să fie încasată conform certificatului de la Biroul Național de Statistică a RM până la 01 ianuarie 2013.

În susținerea pretențiilor sale a indicat că conform raportului de expertiză tehnică în construcție costul real al lucrărilor de construcție a peretelui este de 4442 lei, $\frac{1}{2}$ din costul peretelui este de 2221,50 lei.

Menționează că rata inflației din luna ianuarie 2000 și până în luna august 2013 constituie 220,7 %, respectiv .

În cadrul susținerilor verbale Constantin Furculița a solicitat încasarea ratei inflației în sumă de 4901 lei, cheltuielilor de judecată: remunerarea avocatului în sumă de 1500 lei, taxa de stat pentru numire expertizei tehnice în construcții - 1800 lei și cheltuielile pentru certificatul de la ÎS „Cadastru” - 36 lei și suma de 2221 lei ce constituie $\frac{1}{2}$ din cheltuielile pentru construcția peretelui, iar în total suma de 10458 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 07 octombrie 2013 a fost respinsă acțiunea lui Constantin Furculița împotriva lui Victor Țăruș cu privire la încasarea sumei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014 a fost repus în termenul de declarare a apelului Constantin Furculița, respins apelul declarat de către Constantin Furculița și menținută hotărârea primei instanțe.

La 14 aprilie 2014 Constantin Furculița a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către dânsul împotriva lui Victor Țăruș să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, considerându-le ilegale.

Invocă că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 356 Cod civil și au neglijat art. 347 care prevede modul de folosință a bunului proprietate comună pe cote-părți.

Indică că prima instanță a constatat precum că peretele despărțitor al garajelor lor este comun, dar nu a găsit vreun temei ca intimatul să achite cheltuielile pe care le-a suportat el la construcția peretelui și de care se folosește în mod forțat intimatul.

Menționează că la fel a constatat și Curtea de Apel, care a conchis că nu s-a încălcat nici un drept al lui Constantin Furculița, întrucât din materialele cauzei rezultă că garajele din cadrul cooperativei sunt construite conform planului în modul de alipire la peretele garajului vecin, având un perete comun, iar temei pentru restituirea lui Constantin Furculița a $\frac{1}{2}$ cotă-parte din costul peretelui comun și subsolului nu sunt stabilite.

Susține că instanțele de judecată își motivează hotărârile explicând modul de construcție a garajului prin alipire, dar nu se referă la dreptul de coproprietate dobândit de intimat asupra peretelui comun construit în totalitate de Constantin Furculița.

Afirmă că Victor Țăruș a declarat că a construit 3 pereți, se folosește de peretele comun, devenind în mod forțat coproprietar, dar nu i-a achitat cheltuielile suportate de el la ridicarea acestui perete.

Consideră că prin hotărârile contestate instanțele susțin îmbogățirea fără justă cauză și îi lezează dreptul de proprietate, deoarece intimatul se folosește de bunul la construcția căruia a contribuit doar el, devenind coproprietar în mod gratuit, fapt cu care el nu este de acord.

De asemenea, consideră că temeiul pentru încasarea compensației bănești pentru ½ cotă-parte din costul peretelui comun îl constituie faptul că intimatul se folosește de acesta.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Constantin Furculița nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO,

recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Constantin Furculița, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Constantin Furculița ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Constantin Furculița se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari